

ERHVERVS- OG
VÆKSTMINISTEREN

7. marts 2014

Besvarelse af spørgsmål 7 ad L 133 stillet af Erhvervs-, Vækst- og Eksportudvalget den 3. marts 2014 efter ønske fra Frank Aaen (EL).

ERHVERVS- OG
VÆKSTMINISTERIET
Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

Spørgsmål:

Vil ministeren redegøre for, hvilke regler der gælder for, hvordan bankerne skal vurdere, hvor sikre henholdsvis usikre deres udlån er, og hvordan dette lovforslag sikrer, at de store banker ikke bare selv kan vurdere værdien af deres udlån?

Tlf. 33 92 33 50
Fax 33 12 37 78
CVR-nr. 10 09 24 85
EAN nr. 5798000026001
evm@evm.dk
www.evm.dk

Svar:

Det er både før og efter gennemførelsen af lovforslaget sådan, at bankerne (og realkreditinstitutterne) ikke frit kan fastsætte værdien af deres udlån. Ligeledes kan institutterne ikke frit vurdere, hvor sikre/usikre deres lån er, herunder hvor meget kapital der skal reserveres.

Ved værdiansættelse af udlån kan det være nødvendigt i et vist omfang at anvende skøn og vurderinger. Der er dog fastsat omfattende krav, som institutterne skal opfylde.

Regler for værdiansættelse af udlån er reguleret i bekendtgørelse om finansielle rapporter for kreditinstitutter og fondsmæglerselskaber m.fl. Finanstilsynet ændrede bekendtgørelsen i 2012, hvor der kom en betydelig præcisering af værdiansættelsesreglerne for udlån. Finanstilsynet vil inden for få dage udstede en vejledning, som yderligere forklarer kravene.

Som eksempel på, hvordan lovgivningen begrænser institutternes mulighed for at anlægge skøn, kan nævnes, at udlån til nødlidende ejendomskunder skal nedskrives til ejendommens dagsværdi. Dagsværdien er den pris, hvortil ejendommen skønnes at kunne sælges ved en aftale mellem en salgsinteresseret ejer og en uafhængig, villig køber inden for 6 måneder (i praksis vil institutterne indhente en mæglervurdering for at fastsætte ejendommens dagsværdi).

Finanstilsynet vil kræve mernedskrivninger i de tilfælde, hvor institutterne ikke har nedskrevet tilstrækkeligt. Endvidere kan Finanstilsynet fastsætte et højere solvenskrav, hvis risikoprofilen tilsiger det. Højere solvenskrav kan dog ikke erstatte en retvisende værdiansættelse.

Institutterne kan endvidere søge om Finanstilsynets tilladelse til at anvende interne modeller ved fastlæggelse af kapitalkravet. Her er der ligeledes omfattende krav i lovgivningen, som institutterne skal opfylde. Der er

f.eks. krav til institutternes datahistorik og -kvalitet. Ligeledes er der krav om, at institutterne løbende sikrer, at modellerne fungerer efter hensigten (validering), og at institutterne foretager de nødvendige tilpasninger, såfremt valideringsresultaterne ikke er tilfredsstillende.

Anvendelse af interne modeller kræver således en forudgående godkendelse fra Finanstilsynet. Inden en eventuel godkendelse skal institutterne igennem en omfattende ansøgningsproces, som typisk vil resultere i, at Finanstilsynet stiller en række betingelser for anvendelse af de interne modeller.

Efter en eventuel godkendelse fører Finanstilsynet løbende tilsyn med, at modellerne fungerer efter hensigten, og lovkravene fortsat er opfyldt. Det sker blandt andet ved inspektioner og ved sammenligninger med andre institutter (benchmarking). Ligeledes skal institutterne søge Finanstilsynet om tilladelse til væsentlige ændringer af modellerne.

Regler for anvendelse af interne modeller har hidtil været reguleret i bekendtgørelse om kapitaldækning, men vil fremadrettet være reguleret i forordning (EU) nr. 575/2013 (CRR).

Det er væsentligt at understrege, at Finanstilsynet fører løbende tilsyn med, at institutterne overholder reglerne, og at værdiansættelse og anvendelse af modeller i øvrigt foregår forsvarligt. Efter samtlige af Finanstilsynets inspektioner bliver der offentliggjort en redegørelse, og det fremgår af redegørelserne, at der i en lang række tilfælde er blevet udstedt påbud om at ændre på fx værdiansættelsen af udlån.